

Núm. Expedient: BICSI70270

Objecte: Modificació substancial de l'autorització ambiental amb declaració d'impacte ambiental relativa al Projecte d'ampliació del dipòsit controlat de residus de Can Mata al t.m. dels Hostalets de Pierola.

Interessat: CESPÀ, GESTIÓN DE RESIDUOS, SA

Tràmit: Al·legacions informació pública

XAVIER BOQUETE SAIZ, Alcalde-President de l'**Ajuntament de Masquefa**, segons nomenament per acord del Ple Municipal de 13 de juny de 2015, en relació al tràmit d'informació pública de l'expedient d'ampliació del dipòsit controlat de residus de Can Mata (núm. expedient BICSI70270), per mitjà del present escrit i en temps i forma,

EXPOSA:

1.- Que el 05/10/2018 es va publicar al DOGC núm. 7720 l'anunci d'informació pública sobre la sol·licitud de modificació substancial de l'autorització ambiental de l'activitat de dipòsit controlat de residus de Can Mata, nova fase d'explotació, promoguda per l'empresa Cespa Gestió de Residus, SA, al terme municipal dels Hostalets de Pierola (Ex. BICSI70270)

2.- Que aquest tràmit d'informació pública ho és per un termini de 30 dies des de la publicació de l'esmentat anunci i per tant el tràmit per a presentar al·legacions finalitza el proper dia 20 de novembre de 2018, inclòs.

3.- Que el projecte sobre el qual es pretén la modificació substancial de l'autorització vigent representa una ampliació a uns 11 anys d'allargament de la vida de l'abocador i el creixement de la superfície de dipòsit que s'equipara a la capacitat actual.

L'activitat conforme el contingut del propi Anunci consisteix en una nova fase d'explotació del dipòsit controlat mitjançant la seva ampliació cap al nord-oest, amb la implantació de quatre noves cel·les, de noves basses de pluvials, de lixiviats i de concentrats, un nou sistema de tractament de concentrats, l'ampliació del sistema de tractament de lixiviats, una nova torxa, i la modificació del camí de can Vila.

Es pretén la construcció d'un nou dipòsit d'explotació format per 4 cel·les amb una capacitat de volum net de 4.436.900 m³, fora de l'àmbit del dipòsit autoritzat.

Es tracta d'una modificació substancial que està compresa en les contemplades en la Llei d'avaluació d'impacte ambiental, i que es sotmet a declaració d'impacte ambiental.

4.- Que la voluntat de l'Ajuntament de Masquefa de presentar al·legacions contra l'esmentat projecte d'ampliació de l'abocador donat el greu perjudici que venen patint els veïns del municipi de Masquefa des del punt de vista de les immissions odoríferes procedents de l'abocador, l'impacte paisatgístic evident que representa l'esmentat abocador, els impactes sobre els cursos d'aigua, de contaminació atmosfèrica, la flora i la fauna en general, els impactes procedents dels incendis que es produeixen de forma regular, així com d'altres impactes que no han estat avaluats com per exemple el possible impacte sobre la salut de les persones.

5.- Que per part de l'Ajuntament de Masquefa s'ha contractat la redacció d'un informe tècnic elaborat pel Dr. Xavier Mayor Farguell en data 15 de novembre de 2018 per tal de constituir les al·legacions de caràcter

tècnic-ambiental respecte de l'expedient de modificació substancial de l'autorització ambiental actualment vigent.

6.- Que les alegacions a efectuar per l'Ajuntament de Masquefa han estat elaborades conjuntament amb l'Ajuntament de Piera i el Consell Comarcal de l'Anoia.

Vist que la competència per a la defensa dels interessos de l'Ajuntament de Masquefa recau en l'Alcalde-President de conformitat amb el que preveu l'article 54 de la Llei Municipal i de Règim Local, essent una competència no delegable, consistent en l'exercici de les accions judicials i administratives i la defensa de l'Ajuntament en les matèries de la seva competència i també quan aquestes hagin estat delegades en un altre òrgan, i, en cas d'urgència, en matèries de la competència del Ple. En aquest últim supòsit s'ha de donar compte al ple en la primera sessió que aquest convoqui per a la seva ratificació.

Que dins del termini conferit, en la representació que ostento, passo a formular en relació al referit expedient, sol·licitud i documentació, les següents,

AL LEGACIONS

PRIMERA.-FORMAL.- INCOMPLIMENT DEL QUÈ DISPOSA L'ART. 17 DE LA LLEI 20/2009, DEL 4 DE DESEMBRE, DE PREVENCIÓ I CONTROL AMBIENTAL DE LES ACTIVITATS.

L'article 12.2 de la Llei 20/2009, de 4 de desembre, de Prevenció i Control Ambiental de les Activitats (també anomenada LPCAA als efectes d'aquest escrit), disposa que les modificacions substancials de les activitats esmentades en l'apartat primer del mateix article, es sotmeten igualment a l'autorització ambiental.

El Projecte Tècnic d'aquesta nova fase porta la rúbrica de Ferrovial Servicios, però no identifica ni porta la signatura de cap tècnic, tampoc identifica el núm. de col·legiat i el col·legi al que pertany, de manera que no va signat ni identifica el seu autor o autors ni permet corroborar que qui el redacta i signa és tècnic competent per a la seva elaboració. (veure memòria, plana 49).

Conforme l'article 17 de la LPCAA amb la sol·licitud de la modificació substancial s'hi ha d'acompanyar el Projecte signat pel personal tècnic competent, per la qual cosa s'incompleix aquest requisit bàsic.

D'altra banda, el document tampoc és un document electrònic.

SEGONA.-ASPECTES URBANÍSTICS.

Es proposa una Modificació substancial de l'autorització ambiental que contempla la construcció d'un nou dipòsit d'explotació format de 4 cel·les amb una capacitat de volum net de 4.436,900m³, aquesta construcció es situa fora del àmbit del dipòsit avui autoritzat. Es proposa també la construcció d'una nova bassa de pluvials, nova bassa de permeats i condensats, nova bassa de lixiviats, el tancament perimetral, un nou tractament de concentrats, amb ampliació del sistema de lixiviats, així com la modificació del camí de can Vila.

La implantació es contudent amb el sentit que cal fer un dic de contenció que modifica absolutament la topografia del lloc per a recollir els 4,3millions de m³ de residus paral·leles a la riera de Claret, tot destrossant la massa forestal i alterant substancialment la morfologia.

El document no ajuda a la comprensió , si bé hi ha un impacte d'obra d'enginyeria civil ,el document tècnicament no tracta aquest tema i es poc exacte i molt escuet.

NI EL PLANEJAMENT SECTORIAL TERRITORIAL NI LA MODIFICACIÓ PUNTUAL DE LES NORMES SUBSIDIÀRIES DE PLANEJAMENT DELS HOSTALETS DE PIEROLA APROVADA L'ANY 2015 HABILITEN PER EFECTUAR LA NOVA CONSTRUCCIÓ I AMPLIACIÓ DEL DIPÒSIT EXISTENT.

En efecte, en data 06/04/2018 es va aprovar i publicar el **PLA TERRITORIAL SECTORIAL D'INFRAESTRUCTURES DE GESTIÓ DE RESIDUS MUNICIPALS DE CATALUNYA 2013-2020**, (també anomenat de forma abreujada PTSRMC als efectes d'aquest escrit) que pel que fa al dipòsit controlat dels Hostalets de Pierola, determina i delimita un àmbit conforme el plànol d'Agrupació Territorial I, plànol que pel que fa a aquesta infraestructura en cap cas contempla l'àmbit al qual ara es pretén ampliar el dipòsit mitjançant la nova construcció pretesa.

Conforme l'article 6 d'aquest Pla Sectorial, el mateix és vinculant, i estableix:

1.-El planejament urbanístic ha de ser coherent amb les determinacions del Pla Territorial Sectorial d'Infraestructures de gestió de residus municipals de Catalunya.

2.-Els instruments de planejament urbanístic han de qualificar com a sistema urbanístic general les infraestructures existents que el Pla territorial sectorial d'infraestructures de gestió de residus municipals de Catalunya identifica i localitza de manera exacta, i sobre les que preveu ampliacions.

3.-La concreta localització d'una infraestructura de gestió de residus municipals de nova construcció, no identificada amb exactitud pel Pla Territorial Sectorial d'infraestructures de gestió de residus municipals de Catalunya es pot dur a terme mitjançant la formulació i aprovació d'un Pla Especial urbanístic, que ha de respectar els criteris que l'esmentat Pla Territorial Sectorial estableix.

4.-El Pla Territorial Sectorial d'infraestructures de gestió de residus municipals de Catalunya té caràcter vinculant respecte dels plans municipals i supramunicipals de gestió de residus municipals.

Si el Pla Territorial Sectorial referit, identifica i localitza de manera exacta un àmbit concret, que no comprèn l'àmbit de la nova construcció del dipòsit que es pretén, doncs només contempla l'actual dipòsit i les plantes de tractament mecànic i biològic, l'actuació que es pretén portar a terme no és possible sense que estigui inclosa en aquest PTSRMC.

L'actuació proposada no esta localitzada ni llistada amb exactitud pel referit PTSRMC, doncs esta localitzada fora de l'àmbit que allí es delimita com a dipòsit.

El nou dipòsit ocupa una superfície en sòl classificat com a **sòl no urbanitzable** que el PINFRECAT qualifica com a Forestal.

D'altra banda, **LA MODIFICACIÓ PUNTUAL DE LES NORMES SUBSIDIÀRIES DE PLANEJAMENT URBANÍSTIC MUNICIPAL D'HOSTALETS DE PIEROLA EN L'ÀMBIT DE L'ECOPARC 4 I DIPOSIT CONTROLAT DE CAN MATA**, aprovada definitivament per la Comissió Territorial d'Urbanisme de la Catalunya Central, en sessió de data 30 d'abril de 2015, (també anomenada als efectes d'aquest escrit com MPN 2015) qualifica un gran àmbit amb clau D com a dipòsit, però no obstant, entenem que aquest instrument no habilita per a la nova construcció d'un dipòsit com es pretén, com seguidament veurem.

Quan aquesta MPN 2015 justifica la seva conveniència i oportunitat descriu els objectius de la següent manera:

“La conveniència i oportunitat de la present modificació, de les NNSS dels Hostalets de Pierola es fonamenta en la necessitat de donar coherència al planejament i a la realitat física de l'àmbit, incorporant les instal·lacions existents al Sistema de tractament, i dipòsit de residus. Clau D, resultat de la sentència del TSJC que anul·la la modificació puntual del 2006, i concretament:

1.-Regularització urbanística d'aquest àmbit, amb la incorporació dins el sistema de la instal·lació de tractament mecànica i biològica de residus, Ecoparc-4, ja construïda.

2.-Donar compliment al mandat del planejament sectorial superior i concretament al Pla Territorial Sectorial d'Infraestructures de Gestió de Residus Municipals aprovat pel Decret 16/2010, de 16 de febrero, que estableix les següents infraestructures de gestió de residus municipals als Hostalets de Pierola:

- *Optimització del dipòsit controlat.*
- *Planta de triatge d'envasos lleugers.*
- *Planta de tractament de RESTA (Ecoparc-4)*
- *Planta de tractament de FORM (Ecoparc-4)*

3.-Actualitzar i concretar en el planejament aquells aspectes urbanístics i ambientals que comporten una major exigència en el conjunt de l'àmbit de la modificació.

4.-Donar compliment a allò disposat en la sentència del TSJC que anul·la la modificació puntual del 2006.”

Cal entendre aquest instrument d'ordenació sobre la base del seu propi contingut i el seu procés de gestació.

La Modificació puntual de les Normes Subsidiàries aprovada l'any 2002, va incorporar a l'àmbit del dipòsit qualificat com a Clau D, que anteriorment tenia una extensió de 30,78 ha, una zona adjacent sobre sòl no urbanitzable amb una superfície de 40,70 ha, de forma i manera que es va generar un àmbit total de dipòsit controlat de 78,48 ha.

Més tard, es va tramitar la modificació puntual de Normes Subsidiàries per tal d'adequar el seu ús al tractament de residus, l'any 2006, que tenia per objecte qualificar bona part d'uns terrenys adjacents, també com a sistema de tractament de residus, clau D, per implantar les instal·lacions de tractament de residus de l'Ecoparc-4.

Tanmateix, amb posterioritat aquesta figura de planejament va ser anul·lada per Sentència del TSJC, per no incorporar una avaluació ambiental amb els requisits exigits.

Conforme el dictat de l'acord de la Comissió Territorial d'Urbanisme que va aprovar la MPN 2015, el document de modificació representa reiterar la modificació de les NNSS “ per a la millora del dipòsit controlat de Can Mata” aprovada el 2 de març de 2006, tot i incorporant el procediment d'avaluació ambiental.

Tal i com determina l'article 9 de la MPN 2015 les determinacions de la mateixa i la seva execució, de forma coherent amb el què es disposa a l'article 116 de la Llei d'Urbanisme, s'haurà de dur a terme respectant les prescripcions del propi pla, la utilització racional del territori i la qualitat de vida d'acord amb el principi de desenvolupament urbanístic sostenible. Així, com determina l'article 10 de les normes de la

modificació, qualsevol intervenció o actuació que es produeixi en el seu àmbit ha de garantir aquest principi previst a l'article 3 de la Llei d'Urbanisme.

La mateixa MPN 2015 a la memòria (plana 288) estableix la necessitat de portar a terme un pla especial urbanístic pel desenvolupament de la modificació, pla especial que entenem és necessari, doncs si ho és per dur a terme desenvolupaments de sostre amb un mínim de 280 m² de sostre, també entenem que hauria de ser necessari el pla especial per la construcció d'un nou vas o dipòsit en sòl no urbanitzable com el que es pretén amb la modificació substancial proposada, màxim quan tant el planejament territorial sectorial com la mateixa modificació de normes parlen d'optimitzar el dipòsit però en cap cas de construir-ne un de nou de les dimensions i capacitat del que ens ocupen.

Per tant al nostre entendre la qualificació amb clau D de les dimensions que va preveure la MPN 2015 no permeten encabir la construcció d'un nou vas de les dimensions i capacitats que es pretenen, sense cap més instrument d'ordenació (com a mínim pla especial urbanístic) que, prèvia la seva justificació, s'aprovi sobre aquest àmbit.

Entenem doncs que la modificació no permet un aprofitament il·limitat, sinó que té els topalls de implantació en els elements tècnics de millora i de contenció per a la optimització del tractament de residus. En qualsevol cas els instruments de planejament parlen d'optimització d'aquest dipòsit i no d'ampliació o nova construcció.

LA PROPOSTA DE MODIFICACIÓ SUBSTANCIAL CONTRAVÉ ELS ARTICLES 14, 15, 16 I 20 DE LA MODIFICACIÓ PUNTUAL DE LES NNSS DEL 2015

El desenvolupament que representa la Modificació substancial, afecta en un alt grau les determinacions sobre protecció del medi ambient que va establir la Modificació puntual de les Normes subsidiàries d'Hostalets aprovada el 30 d'abril de 2015.

En efecte, les determinacions dels articles 14 sobre condicions generals de protecció del medi ambient, article 15 sobre protecció del medi hidrològic, article 16 sobre qualitat de l'aire, 19, sobre biodiversitat i connectivitat ecològica i article 20 sobre protecció del paisatge, es vulneren amb la Modificació substancial que es presenta que comporta la construcció d'un nou vas de gran capacitat i dimensions sobre l'entorn de la Riera de Claret, malmetent les funcions d'espai connector que es reconeixien a aquest espai i posant en perill el medi hidrològic i el paisatge, alterant el contorn d'una manera brutal.

Determinacions contingudes en la Memòria Ambiental (plana 381) i en consonància amb l'ISA en relació a prevenció de riscos ambientals com son evitar actuar en pendents del 20% o evitar l'ús de dipòsit ocupant massa forestal (plana 384) es vulneren amb la Modificació substancial pretesa.

TERCERA.-ASPECTES AMBIENTALS.

En relació als aspectes ambientals del Projecte de Modificació Substancial de l'Autorització Ambiental, es posa de manifest l'Informe Tècnic que ha efectuat l'empresa Irbis Ecologia aplicada a la sostenibilitat, signat i sota la direcció del Dr. en Biologia Sr. Xavier Mayor Farguell, de data novembre de 2018, realitzat per encàrrec de l'Ajuntament de Masquefa, i que s'acompanya com **Annex I** al present escrit (**Al·legacions núm. 1 a la número 30**).

Així mateix s'adjunta com a **Annex II** l'informe tècnic de la Sra. Sònia Manzaneres Pozo, tècnica ambiental de l'Ajuntament de Masquefa, en la qual fa ampliació d'alguna de les al·legacions contingudes en l'informe abans referit, i també incorpora l'**Al·legació núm. 31 i 32**.

A resultes d'aquests Informes Tècnics (**Annex I** i **Annex II**) s'esgrimeixen les següents mancances i al·legacions des de la òptica ambiental i que són reproduïdes en aquest escrit només en forma de titular, remetent-nos als documents Annex I i Annex II on són justificats cadascuna de les al·legacions transcrits, a saber:

ASPECTES GENERALS

Lògica de l'ampliació

Al·legació 1. Cal que s'estableixi i es valori clarament la necessitat de l'ampliació del projecte considerant les necessitats actuals i els escenari futurs quant al tractament dels residus. Aquesta activitat més enllà de l'interès empresarial té una component clar de d'interès general que ha de ser determinant per establir la seva necessitat.

Distància a nuclis urbans

Al·legació 2. Els efectes ambientals negatius d'aquells vectors que tenen un cert radi d'afectació, cal que tinguin en compte els diferents actors afectats considerant la distància implicada. En aquest sentit el municipi de Masquefa n'és el potencialment més afectat, tant quant a les olors, o la proliferació de determinades espècies animals en nombres alts, com per la banalització del territori.

Adequació del projecte al Pla territorial de les Comarques Centrals (PTPCC)

Al·legació 3. Cal que es valori la inadequació de la ubicació proposada a les determinacions del Pla territorial Parcial de Comarques Centrals en tant que jeràrquicament és superior al planejament urbanístic. La seva adequació o no pot ser causa que es plantegin alternatives d'ubicació diferents de les avaluades i que aquest aspecte sigui estratègic per a resoldre la conveniència de les ubicacions.

Defectes en el plantejament quant la valoració d'alternatives

Al·legació 4. Cal enfrontar la valoració de l'alternativa 0 amb una paritat d'interès i importància respecte les altres dues alternatives, tant per la proximitat de la finalització de l'activitat d'abocament, la qual cosa tindrà repercussions positives sobre la població propera i el territori i els valors que aquest té. En conseqüència i per l'interès públic, és el moment d'avaluar aquesta possibilitat.

Al·legació 5. Cal revisar el plantejament d'alternatives, en tant que l'abocador és una activitat estratègica amb repercussions ambientals, tant per la població com pels valors territorials. Cal que les alternatives siguin essencialment comparables quant els paràmetres de definició del projecte. El fet que no sigui així fa que com mínim l'Alternativa 1 no sigui rellevant per a contribuir en el procés de decisió. Per tant, com a alternativa no deixa de ser un tant forçada o de maquillatge i, en conseqüència, no és rellevant per a contribuir en el procés de decisió i conseqüentment substituïda per altres opcions.

Mesures correctores i/o compensatòries

Al·legació 6. Si se segueix optant per l'ampliació de l'abocador, al que l'EIA dissenyi i panifiqui mesures compensatòries dels impactes residuals en relació a aquells impactes comporten una degradació ambiental en general i una pèrdua de biodiversitat en particular al territori (vegeu apartat Afectació de la biodiversitat 4.2.3).

ASPECTES CONCRETES

Qualitat atmosfèrica: contaminació atmosfèrica i olors

Al·legació 7. En primer lloc, no és consistent caracteritzar l'impacte ambiental relatiu a la contaminació odorífera actual a partir d'un estudi de dispersió d'olors que data de 2008. En els 10 anys transcorreguts, poden haver canviat nombroses variables decisives quant a l'emissió d'olors i les conseqüents immissions: l'alçada de les cel·les d'explotació, la situació dels fronts d'explotació, el grau de matèria orgànica contingut en els residus, entre d'altres.

Al·legació 8. Cal tenir en compte els estudis olfatomètrics més recents, que es basen en immissions i no en estimacions a partir de les emissions i, per tant, reflecteixen una presència real d'olors en un determinat punt. Aquests estudis han constatat aquests fets:

- La presència d'olors a diversos nuclis residencials del voltant del dipòsit de Can Mata: dels 4 estudis que avaluen immissions a l'àmbit, tots ells han detectat presència d'olors (o COVs) a les zones residencials de Masquefa (nucli urbà o Can Parellada).
- La recurrència de les olors supera els límits permesos per la normativa alemanya: en 2 dels 3 estudis que han emprat aquesta metodologia (VDI 3940) s'han trobat superacions del límit del 10% de freqüència hores d'olor per a diversos tipus d'olors en sòls urbans residencials a Masquefa.
- La tipologia de les olors es relaciona de forma inequívoca amb l'activitat del dipòsit de Can Mata: en 3 dels estudis d'immissions s'ha pogut afirmar que les olors eren provinents del dipòsit controlat de Can Mata, mentre que en l'altre cas no es pot descartar que l'origen sigui l'Ecoparc-4.

Així, cal que l'EIA incorpori convenientment aquesta informació, tot replantejant la caracterització i l'avaluació d'aquest impacte ambiental, l'afectació del qual no hi ha quedat en absolut reconeguda.

Al·legació 9. Per altra banda, a l'hora de fer una diagnosi de la situació actual cal tenir en compte que, durant els darrers anys, els habitants dels municipis veïns han efectuat un nombre considerable de queixes quant a les olors, que han tendit a augmentar.

Al·legació 10. Pel que fa a la previsió dels impactes odorífers en la nova proposta d'explotació, cal incloure les torxes de biogàs (l'existent i la nova) com a fonts de generació d'olors. Més tenint en compte que l'olor a biogàs ha estat una olor amb una incidència rellevant als estudis d'immissions realitzats.

Al·legació 11. Donades les discordances que s'han fet patents entre: la diagnosi de la situació actual feta en base a emissions i models de dispersió, enfront els estudis fets a partir d'immissions (que demostren la presència de contaminació odorífera procedent del dipòsit de Can Mata als nuclis residencials circumdants), no es pot considerar com a concloent la previsió de no impactes odorífers en la nova fase d'explotació, estimada en base a emissions.

Al·legació 12. Pel que fa a les mesures preventives i/o correctores respecte a l'emissió d'olors de l'ampliació del dipòsit, no es pot limitar a mantenir les mesures aplicades en l'explotació actual, ja que la seva efectivitat s'ha demostrat insuficient.

Al·legació 13. Hi ha evidències científiques sobre els efectes de certs compostos orgànics volàtils sobre la salut de les persones, és per això que seria important que des de l'avaluació del projecte s'abordés també aquesta problemàtica.

Cicle de l'aigua

Al legació 14. Cal que es tinguin en compte convenientment els efectes sobre la hidrologia superficial a l'hora d'efectuar l'anàlisi d'efectes, considerant tant els efectes sobre el drenatge de l'àmbit com els efectes sobre la conca de la riera de Claret. Com també s'hauria de tenir en compte per a l'avaluació de diferents alternatives d'ubicació, tot cercant opcions que permetessin una major preservació de la hidrologia existent.

Al legació 15. L'interès d'avaluar alternatives amb una menor afectació de la hidrologia superficial es fa extensiu també a la valoració d'aquelles configuracions que permetin disminuir el risc de contaminació de les aigües.

Al legació 16. Cal posar de manifest que l'emplaçament de l'ampliació presenta dos fons de torrents en barrancs, que són espais de recàrrega de les aigües subterrànies. Per tant, no es tracta d'un espai adequat per evitar possibles filtracions als aqüífers. Això és convenient que quedi reflectit tan a nivell d'anàlisi d'impactes, com a l'hora de valorar possibles alternatives de configuració del dipòsit.

Al legació 17. També cal considerar que la completa impermeabilització de l'àmbit, per bé que és necessària per prevenir la contaminació dels aqüífers, implica una disminució de la recàrrega d'aquests, per tant, representa un impacte sobre la recàrrega subterrània.

Afectació sobre la biodiversitat

Al legació 18. Cal que l'EIA i l' EIIIP incloguin la determinació de considerar que els impactes en l'ecologia i el paisatge derivats de l'abocador no només es produeixen en relació als dipòsits dels residus, sinó també per les diverses instal·lacions industrials i infraestructures relacionades amb l'abocador.

Al legació 19. En tant que l'Alternativa escollida implica l'ocupació de nous terrenys per a l'abocament, cal que es consideri i determini els continguts del corresponent Pla de restauració. Aquest Pla cal que plantegi una restauració ecològica i ambiental important i de major exigència, més enllà de les restauracions clàssiques (sovint escadusseres i amb poca virtut ecològica). També cal que al que consideri la relació de l'àmbit de l'abocador amb els espais biodiversos perimetrals i els efectes de pertorbació ambientals.

Al legació 20. Cal que els Plans de restauració contemplin una restauració progressiva en diverses fases pels avantatges ambientals que comporten.

Al legació 21. Cal avaluar la bonança de l'alternativa escollida en relació a les afectacions de la fauna del lloc respecte a altres alternatives.

Al legació 22. Cal determinar i establir mesures correctores en relació a la proliferació de gavians i rates que procurin per la minimització dels seu efectes negatius, especialment els que incideixen sobre la salut de les persones.

Al legació 23. Cal estudiar la possibilitat d'establir una alternativa d'ubicació que no estigui en continuïtat al l'abocador existent, que tingui menys repercussions en relació a la permeabilitat del territori i un efecte de barrera menor.

Al legació 24. Caldria ajustar la disposició dels nous terrenys per la ubicació de l'ampliació del dipòsit existent, procurant minimitzar o eliminar l'afectació de les capçaleres de conca que pot tenir conseqüències en la connectivitat ecològica vinculada als ambients fluvials.

Impacte i integració paisatgística

Al·legació 25. L'alternativa escollida, en tant que ocupa nous espais adjacents a l'abocador existent, provocarà una alteració del relleu és a dir sobre el del paisatge original, especialment valorat pel PTPCC. Cal que s'avalui aquesta incidència negativa sobre el paisatge i s'estableixi les mesures correctores adients, inclosa una restauració ecològica exigent, i el desenvolupament de mesures compensatòries positives.

Al·legació 26. Finalment, pel que fa a capçalera de conca dels torrents de l'Home Mort i el torrent del Duc cal que es faci la convenient configuració i restauració ecològica i paisatgística d'aquest espais. A més, que es faci amb un grau d'exigència alt, especialment per tal de recuperar la funció ecològica preexistent i, sobretot, per tal de no malmetre la connectivitat ecològica fluvial.

Al·legació 27. Per tant, cal que s'avalui convenientment l'afectació del paisatge preexistent de manera que no acabi banalitzat. Per això si es manté la idea que l'alternativa 2 és la millor (tot i que ja hem vist les mancances que té el plantejament d'alternatives) cal que el Pla de restauració de l'abocador sigui especialment exigent en la recuperació dels valors ecològics que en definitiva es traduirà en una millor integració paisatgística.

Consideracions en relació a la població

Al·legació 28. Cal que l'EIA com a mínim valori el risc potencial d'incidència del projecte sobre a la salut de les persones.

Al·legació 29. Cal que l'EIA incorpori una valoració de l'impacte que tindrà l'abocador sobre relació a aspectes relacionats amb l'atractiu del territori i del paisatge en relació a l'activitat de turisme sostenible i les corresponents conseqüències econòmiques.

Al·legació 30. L'acumulació de valors en la zona destinada a l'ampliació de l'activitat d'abocador fa que aquesta sigui qüestionada la seva bondat ambiental però també des d'una perspectiva cultural i paleontològica i que, per tant, no sembla que sigui una bona alternativa l'escollida. Això reforça la conclusió que caldria refer el plantejament d'alternatives per la tipologia d'activitat i per la concurrència de valors.

Al·legació 31. Per una banda, cal tenir en compte el Pla Territorial Sectorial d'Infraestructures de gestió de residus municipals de Catalunya 2020 (en davant PINFRECAT20) aprovat pel REIAL DECRET 209/2018, de 6 d'abril (publicat al BOE núm. 92, de 16 d'abril de 2018).

Al·legació 32. Per una altra banda, cal estimar en base a l'*Estudi d'al·legacions de la modificació ambiental de l'autorització ambiental d'una nova fase d'explotació del dipòsit controlat de residus de Can Mata de l'empresa Cespa Gestió de Residus SA, als Hostalets de Pierola* el que s'exposa en relació als vectors contaminació odorífera, cicle de l'aigua i impacte i integració paisatgística.

Per tot l'exposat,

SOL LICITA: que tenint per presentat aquest escrit, en temps i forma, amb la documentació annexa (**Annex I i Annex II**) que l'acompanya, tingui per formulades les alegacions que s'hi contenen a la "sol·licitud de modificació substancial de l'autorització ambiental amb declaració d'impacte ambiental de l'activitat de dipòsit controlat de residus de Can Mata, nova fase d'explotació, promoguda per l'empresa CESPÀ GESTIÓ DE RESIDUS, S.A. al terme municipal dels Hostalets de Pierola (exp. BICSI 70270)"

**AL DEPARTAMENT DE TERRITORI I SOSTENIBILITAT
DIRECCIÓ GENERAL DE QUALITAT AMBIENTAL I CANVI CLIMÀTIC.**

Avinguda Diagonal, 523-525
08029-Barcelona

Masquefa, a la data de la signatura electrònica.

Xavier Boquete Saiz
Alcalde-President
Ajuntament de Masquefa